

รายงานการสำรวจความต้องการความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียสำคัญของหลักสูตร

รายงานผลการวิจัย เรื่อง “แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ: ประสิทธิผลจากการดำเนินการใช้หลักสูตรและข้อค้นพบเชิงปฏิบัติการ”

งานวิจัย เรื่อง “แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ: ประสิทธิผลจากการดำเนินการใช้หลักสูตรและข้อค้นพบเชิงปฏิบัติการ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ถอดบทเรียนเชิงคุณภาพการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2) ประเมินประสิทธิผลการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3) เสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย

ระยะที่ 1 การถอดบทเรียนเชิงคุณภาพการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ผู้รับผิดชอบวิชาเอก คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 20 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย คือ ประเด็นการสัมภาษณ์และประเด็นการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

ระยะที่ 2 การประเมินประสิทธิผลการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตัวอย่างวิจัยในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ผู้รับผิดชอบวิชาเอก คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 42 คน และกลุ่มนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2-4 จำนวน 298 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามชั้นปีและวิชาเอก เครื่องมือวิจัย คือ แบบประเมินประสิทธิผลการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 3 การเสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ ผู้รับผิดชอบและกรรมการบริหารหลักสูตรฯ และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 12 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย คือ ประเด็นการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย

ผลการวิจัย

1. บทเรียนเชิงคุณภาพการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.1 โครงสร้างหลักสูตร

1) จำนวนหน่วยกิตโดยรวมค่อนข้างมาก ทำให้นิสิตขาดเวลาสำหรับการทบทวน ตกผลึกบทเรียน รวมถึงการมีเวลาให้กับตนเอง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียดและกดดันในการเรียน หน่วยกิตในรายวิชาที่พหุรู้มีความซ้ำซ้อนกันกับรายวิชาเอก อาจเน้นการจัดรายวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็น หรือการปรับลดจำนวนหน่วยกิตของเอกเดี่ยวและเอกคู่ด้วยการเปรียบเทียบความแตกต่างและความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิต

2) โครงสร้างหลักสูตรและแผนการเรียนของเอกคู่ค่อนข้างหนัก ทำให้เรียนเกินหน่วยกิตในหลายภาคเรียน และนิสิตมีภาระงานค่อนข้างหนักเป็น 2 เท่าเนื่องจากเรียน 2 วิชาเอก รวมถึงการจัดแผนการเรียนทำให้นือหารายวิชาค่อนข้างแน่นและรวบรัดโดยเฉพาะในช่วงปี 2 และปี 3

3) การคงวิชาเอกคู่ไว้เพื่อให้ นิสิตได้เรียนรู้อย่างหลากหลายและมีประสบการณ์ทางการสอนด้วย รวมถึงเป็นทางเลือกเพิ่มเติม และสามารถทำให้เป็นจุดเด่นของนิสิตได้ หรือการปรับรายวิชาเอกคู่ให้เป็นสองวิชาเอกที่สอดคล้องและเกี่ยวเนื่องกัน เช่น วิทยาศาสตร์-อุตสาหกรรม / ปฐมวัย-การศึกษาพิเศษ / เทคโนโลยีการศึกษา-คอมพิวเตอร์

4) การปรับเปลี่ยนวิชาเอกคู่เป็นเอกเดี่ยว (การศึกษาปฐมวัย อุตสาหกรรมศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต) ที่เน้นการเรียนอย่างลึกซึ้งและมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีความเฉพาะเจาะจง

5) การเรียนวิชาเลือกเสรีในปี 4 ภาคเรียนที่ 2 ที่ล่าช้าและไม่ตรงตามการนำไปปรับใช้ในการเรียนของนิสิต รวมถึงการเปิดโอกาสให้ลงรายวิชาเลือกเสรีต่างคณะ มีการแนะนำการเลือกเรียนรายวิชาเลือกเสรีที่เหมาะสมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับนิสิตได้

1.2 รายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้

1) อาจารย์ผู้สอนขาดความเข้าใจในภาพรวมของหลักสูตรของส่วนกลาง ทั้งรายวิชาที่พหุรู้ รายวิชาเอก ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการจัดการเรียนการสอน ควรทำให้เห็นความแตกต่างและจุดเน้นของรายวิชาที่พหุรู้ และรายวิชาเอก รวมถึงการทบทวนความซ้ำซ้อนของเนื้อหาระหว่างวิชาที่พหุรู้และวิชาเอก และควรสร้างความเข้าใจในภาพรวมของหลักสูตร

2) การทบทวนความสอดคล้องระหว่างรายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้โดยพิจารณาความสอดคล้องของ PLO ELO CLO รวมถึงการปรับปรุงรายวิชาที่พหุรู้และรายวิชาเอกที่เชื่อมโยงกันและอาจมีการบูรณาการข้ามศาสตร์ระหว่าง ELO

3) การลำดับรายวิชาโดยรวมและจัดเรียงตามความเหมาะสม อาจมีการทบทวนการเรียงลำดับก่อน-หลังในรายวิชาทฤษฎีและรายวิชาปฏิบัติ การลำดับรายวิชาเอกให้สอดคล้องกับรายวิชาชีพครู เช่น ความต่อเนื่องก่อนหลังหรือการเรียนไปพร้อมกัน หรือในบางรายวิชาอาจมีการลำดับรายวิชาเพื่อให้นำไปใช้ในการวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในแต่ละปีได้ เช่น วิชาการวัดและประเมินผล การวิจัยทางการศึกษาเมื่อเรียนเสร็จแล้วนิสิตสามารถนำไปใช้ตอนฝึกสอนได้ทันที

4) การให้ความสำคัญกับรายวิชาการศึกษาพิเศษและการแนะแนวในแต่ละชั้นปี เนื่องจากผู้เรียนมีความหลากหลายมากขึ้น รวมถึงการให้ความสำคัญของเนื้อหาเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้เรียนในแต่ละช่วงทั้งปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา นอกกระบวนการเรียน ฯลฯ

5) เนื้อหาไม่เพียงพอในรายวิชาเอก อาจใช้การบูรณาการเนื้อหาภายในรายวิชาเพื่อให้ได้เนื้อหาที่ครบถ้วน เชื่อมโยง และครอบคลุมมากขึ้น รวมถึงการขยายเนื้อหาวิชาเอกคู่เพื่อรองรับการสอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและการเน้นความรู้เนื้อหาในรายวิชาเอกที่เพียงพอ และให้ลงลึกต่อการสอนผู้เรียน

6) ความไม่ชัดเจนและความไม่ยืดหยุ่นของคำอธิบายรายวิชา ต้องมีการตีความ หลายวิชามีความทับซ้อนกัน ความกว้างและความแคบไม่เท่ากัน คำอธิบายรายวิชาในวิชาชีพครูไม่ยืดหยุ่นสำหรับการสอนนิสิตที่มีวิชาเอกที่ต่างกัน เช่น วิทยาศาสตร์การสอน ทำให้มาตรฐานและความสอดคล้องระหว่างการสอนของวิชาเอกที่ 2 ในประเด็นเดียวกันของในแต่ละวิชาเอกไม่ไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การออกแบบและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่แตกต่างกัน

1.3 กระบวนการคัดเลือกนิสิต

1) แต่ละวิชาเอกได้จำนวนนิสิตใกล้เคียงกับแผนการรับนิสิตที่ระบุไว้ มีนิสิตบางส่วนที่ไม่รายงานตัว และนิสิตส่วนที่ออกกลางคัน ส่วนคุณภาพนิสิตที่ได้มาเป็นไปตามที่คาดหวังของวิชาเอก

2) นิสิตไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้หลักสูตรครูของ มศว ระหว่างหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์และหลักสูตรของคณะร่วมผลิต

3) นิสิตไม่ทราบกระบวนการคัดเลือกตั้งแต่ก่อนมาสอบ TCAS เช่น การใช้คะแนน 9 วิชาสามัญ ประกอบการคัดเลือกเข้าเอกที่ 2

4) นิสิตยังไม่ทราบศักยภาพของตนเองในการสอบเข้าวิชาเอกที่ 2 รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิชาเอกที่ 2 ก่อนการสมัครเข้าวิชาเอกที่ 2

5) การเข้าวิชาเอกที่ 2 มีวิธีการที่ยังไม่หลากหลาย มีเพียงการใช้คะแนน 9 วิชาสามัญ ควรเพิ่มความเข้มข้นทางวิชาการของการสอบเข้า เพื่อให้ นิสิตสามารถเรียนในวิชาเอกนั้นได้ตามศักยภาพ รวมถึงการพิจารณาทักษะอื่น ๆ ประกอบ เช่น การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น

6) นิสิตเกิดภาวะความกดดัน ความเครียด และความผิดหวังของนิสิตบางส่วนที่ไม่ได้เรียนวิชาเอกตามความถนัดหรือตามความต้องการ และเกิดการลาออกกลางคัน

1.4 คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน

- 1) อาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน มีการจัดผู้สอนที่ตรงตามความเชี่ยวชาญ ความรู้ และความสามารถ
- 2) อาจารย์ในวิชาเอกไม่เพียงพอ และยังขาดความหลากหลายของอาจารย์ผู้สอน นิสิตเรียนกับผู้สอน คนเดิม และอาจารย์บางคนขาดความเชี่ยวชาญและมีความรู้ไม่เพียงพอในบางเนื้อหา
- 3) อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีในการเป็นต้นแบบ เข้าใจนิสิต เป็นกันเอง กระตุ้นเสริมแรงให้พลังบวก สามารถให้คำปรึกษาเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของนิสิตได้ และอาจารย์มีการปรับตัวระหว่างอาจารย์และ นิสิตจากการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
- 4) อาจารย์บางท่านเข้าถึงยากและไม่เข้าใจผู้เรียนในยุคปัจจุบันรวมถึงปัญหาความแตกต่างระหว่างวัยและอาจารย์ที่ไม่ได้จบบริบททางการศึกษาทำให้ขาดความเข้าใจในบริบทของผู้เรียน
- 5) อาจารย์ขาดความรู้และทักษะในด้านการให้คำปรึกษานิสิตเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา นิสิต

1.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- 1) อาจารย์ออกแบบการสอนที่มีความชัดเจนและท้าทายความสามารถของผู้เรียน มีทักษะการ ถ่ายทอดและการสอนที่ดี ออกแบบการสอนแบบเชิงรุก และการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญทำให้นิสิต เข้าใจมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้นิสิตได้ลงมือปฏิบัติและนำไปประยุกต์ใช้จากการจัดกิจกรรมหรือในบริบท สถานการณ์จริงและการให้คำปรึกษาที่ดี รวมถึงอาจารย์ทุ่มเทและการอำนวยความสะดวกในการสอนและมีการให้ นิสิตที่มีความรู้ความสามารถมาเป็นผู้ช่วยสอน
- 2) อาจารย์นำผลการวิจัยและการบริการชุมชนของตนเองมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 3) มีการบูรณาการชิ้นงานระหว่างวิชาทั้งวิชาเอกทั้ง 2 วิชาเอก และวิชาเอกกับวิชาชีพรุ
- 4) การสอนในบางรายวิชาไม่ได้นำความรู้สู่การปฏิบัติหรือการใช้ในการสอนนักเรียน
- 5) กิจกรรมการเรียนการสอนบางวิชาไม่น่าสนใจ บางรายวิชาเน้นแค่การบรรยายหรือการนำเสนอ อาจารย์ผู้สอนขาดความสามารถในการสอนออนไลน์ ทั้งการออกแบบการสอน การใช้สื่อสำหรับการสอนออนไลน์ และการให้นิสิตศึกษาด้วยตนเองเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะจากการจัดการเรียนการสอนเรียน ออนไลน์ และต้องแสวงหาความรู้และประสบการณ์ด้วยตนเอง รวมถึงการขาดความยืดหยุ่นในการจัดการเรียน การสอน การมอบหมายงาน การส่งงาน และขาดการให้ข้อมูลย้อนกลับนิสิต

1.6 การวัดและประเมินการเรียนรู้

1) การประเมินส่วนใหญ่เป็นแบบอิงเกณฑ์ จากการสอบ การทำชิ้นงาน และการนำเสนอผลงาน และมีความยืดหยุ่นในช่วงการเรียนออนไลน์ มีการวัดและประเมินผลทั้งระหว่างเรียน (formative) และประเมินผลสรุปรวม (summative) รวมถึงมีการพิจารณาจากพัฒนาการทางการเรียนของนิสิต

2) การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน มีเกณฑ์การให้คะแนน สามารถตรวจสอบได้และมีการสื่อสารการวัดและประเมินผลกับนิสิต มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ และมีการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง และการประเมินโดยเพื่อน

3) ในบางรายวิชาขาดการแจ้งคะแนนสอนกลางภาคและคะแนนเก็บเป็นระยะ การวัดประเมินไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน รวมถึงอาจารย์ผู้สอนมีอคติและความลำเอียงในการวัดและประเมินผล

1.7 การส่งเสริมและพัฒนานิสิต

1) หลักสูตรมีการสอบถามความพร้อมและความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของนิสิต มีการเสริมประสบการณ์ผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ มีการแนะนำช่องทางการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ และแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับนิสิต

2) มีการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ให้นิสิตได้หยิบยืมใช้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก มีอาจารย์ให้คำแนะนำปรึกษา และการแก้ปัญหาให้กับนิสิตได้

3) อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอต่อจำนวนนิสิต และสถานที่ในการฝึกปฏิบัติไม่เอื้ออำนวย รวมถึงระบบ สื่อ และอุปกรณ์การสอนไม่ตอบสนองต่อลักษณะและความต้องการของผู้เรียน

1.8 คุณภาพนิสิตตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

1) นิสิตมีพัฒนาการมากขึ้นตามชั้นปี สามารถประยุกต์ใช้ทักษะและความสามารถตาม PLO และ ELO ในบริบทที่แตกต่างกันไป

2) นิสิตบางส่วนไม่บรรลุผลการเรียนรู้ เนื่องจากการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงที่ผ่านมาทำให้ขาดการฝึกปฏิบัติ รวมถึงปัญหาด้านบุคลิกภาพและการเข้าสังคม

3) ขีดความสามารถอย่างจำกัดของการเรียนในวิชาเอกทำให้นิสิตไม่สามารถสอนในระดับชั้นที่สูงได้ รวมถึงการขาดความเข้มข้นด้านความรู้และทักษะเมื่อถูกเปรียบเทียบกับหลักสูตรเอกเดี่ยวหรือหลักสูตรของคณะร่วมผลิต

1.9 การสอบใบประกอบวิชาชีพครูของนิสิต

1) การออกแบบหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับการสอบใบประกอบวิชาชีพครู รวมถึงมีการจัดโครงการเสริมศักยภาพนิสิตที่เกี่ยวข้องกับการสอบใบประกอบวิชาชีพครู มีกระบวนการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบใบประกอบวิชาชีพครู

2) การมีบุคลากรในคณะที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะในการให้ข้อมูลและคำปรึกษาในด้านการสอบใบประกอบวิชาชีพครู

1.10 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตร

1) หลักสูตรมีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์ อัปเดตข่าวสาร และใช้ในการสื่อสารกับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องภายนอก

2) การสื่อสารประชาสัมพันธ์ข่าวสารหลักสูตรยังขาดความต่อเนื่อง การประชาสัมพันธ์ของบางวิชาเอกยังมีน้อย ค้นหาข้อมูลได้ยาก เป็นการให้ข้อมูลแบบปากต่อปาก

3) ขาดความชัดเจนในช่องทางการติดต่อสื่อสารในแต่ละส่วนงานเพื่อให้นิสิตสามารถเข้าถึงและสอบถามได้โดยตรง ช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ยังไม่หลากหลายเท่าที่ควร

4) ขาดการทำฐานข้อมูล Big data เพื่อใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรและการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร ทำให้เกิดการขอข้อมูลที่ซ้ำซ้อน

1.11 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1) การทบทวนความเหมาะสมช่วงเวลาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่กับช่วงเวลาในการปิดภาคเรียนของนิสิตในแต่ละชั้นปี

2) การทบทวนความสอดคล้องของโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับเนื้อหาของวิชาเอก เช่น เนื้อหาของวิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษากับรายวิชาในโรงเรียนไม่สอดคล้องกัน (โรงเรียนสพฐ. / โรงเรียนอาชีวศึกษา) ทั้งนี้สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับเกณฑ์ของคุรุสภาในบางรายวิชาเอกไม่สามารถฝึกประสบการณ์ในบางสถานที่ได้เพราะไม่เข้ากับเกณฑ์ของคุรุสภา รวมถึงมาตรฐานและความแตกต่างของสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3) อาจารย์นิเทศมีไม่เพียงพอ / อาจารย์นิเทศก็มีภาระงานสอนมากทำให้ไม่สามารถนิเทศได้เต็มศักยภาพ

4) นิสิตที่ได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนเดิมตั้งแต่ชั้นปีที่ 2-4 ทำให้นิสิตไม่ได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย

5) โรงเรียนมอบหมายให้นิสิตไปสอนวิชาเอกอื่น ๆ นอกจากวิชาเอกของตนเอง รวมถึงการให้นิสิตเอกคู่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และการไม่ได้ปฏิบัติการสอนคู่ขนานใน 2 วิชาเอกไปพร้อม ๆ กัน เป็นการแบ่งสอนวิชาเอกละครึ่งภาคเรียน

6) เอกสารในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีค่อนข้างมาก รวมถึงการใช้แบบประเมินที่ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา เช่น วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย

2. ประสิทธิภาพการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.1 ภาพรวมประสิทธิผลการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในช่วงปี พ.ศ.2562-2565 ในภาพรวมพบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 4.03, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.06 จากคะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายด้าน ทั้งด้าน 1) โครงสร้างหลักสูตร 2) รายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้ 3) กระบวนการคัดเลือกนิสิต 4) คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน 5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินการเรียนรู้ 7) การส่งเสริมและพัฒนานิสิต 8) คุณภาพนิสิตตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง 9) การสอบใบประกอบวิชาชีพครูของนิสิต 10) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตร และ 11) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตพบว่าผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากสอดคล้องกันในทุกด้าน (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 ถึง 4.40)

2.2 ด้านโครงสร้างหลักสูตร

ด้านโครงสร้างหลักสูตรพบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 4.02, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.00 จากคะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายประเด็นตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตพบว่าผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากสอดคล้องกันในทุกประเด็น (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.87 ถึง 4.12)

2.3 ด้านรายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้

ด้านรายวิชาและผลลัพธ์การเรียนรู้พบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 3.89, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.01 จากคะแนนเต็ม 5)

2.4 ด้านกระบวนการคัดเลือกนิสิต

ด้านกระบวนการคัดเลือกนิสิตพบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 3.78, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.11 จาก

คะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายประเด็นตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตพบว่าผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากสอดคล้องกันในทุกประเด็น (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.58 ถึง 4.29)

2.5 ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน

ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนพบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 4.08, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.27 จากคะแนนเต็ม 5)

2.6 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 4.39, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.26 จากคะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายประเด็นตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่าอาจารย์และนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากสอดคล้องกันทุกประเด็น (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.15 ถึง 4.47)

2.7 ด้านการวัดและประเมินการเรียนรู้

ด้านการวัดและประเมินการเรียนรู้ พบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 4.40, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.30 จากคะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายประเด็นตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่าอาจารย์และนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากสอดคล้องกันทุกประเด็น (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.19 ถึง 4.49)

2.8 ด้านระบบการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนานิสิต

ด้านระบบการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนานิสิต พบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 3.67, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 3.84 จากคะแนนเต็ม 5)

2.9 ด้านคุณภาพนิสิตตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

ด้านคุณภาพนิสิตตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง พบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 4.12, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.20 จากคะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายประเด็นตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่าอาจารย์และนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากสอดคล้องกันทุกประเด็น (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.98 ถึง 4.36)

2.10 ด้านการสอบใบประกอบวิชาชีพครูของนิสิต

ด้านการสอบใบประกอบวิชาชีพครูของนิสิต พบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 4.17, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 3.80 จากคะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายประเด็นตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่าอาจารย์และนิสิตเห็นว่าผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุดคล้อยกันทุกประเด็น (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.74 ถึง 4.30)

2.11 ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตร

ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตร พบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 3.89, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 3.86 จากคะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายประเด็นตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่าอาจารย์และนิสิตเห็นว่าผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุดคล้อยกันทุกประเด็น (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.76 ถึง 3.95)

2.12 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่าอาจารย์ผู้สอนและนิสิตเห็นว่าการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ = 3.94, คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต = 4.02 จากคะแนนเต็ม 5) เมื่อพิจารณารายประเด็นตามความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิต พบว่าอาจารย์และนิสิตเห็นว่าผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุดคล้อยกันทุกประเด็น (คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.54 ถึง 4.43)

3. แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1) ทิศทางของหลักสูตรควรปรับเป็นลักษณะของระบบโมดูล (Modular system) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยแบ่งโครงสร้างการเรียนเป็นชุดวิชาในลักษณะของการบูรณาการเนื้อหาสาระและองค์ความรู้ที่สำคัญจำเป็นที่มุ่งเน้นไปสู่ผลลัพธ์การเรียนรู้ฐานสมรรถนะของนิสิตครูตามชั้นปี โดยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาทั้งรายวิชาชีพครูและรายวิชาเอก โดยปรับลดจำนวนหน่วยกิตให้กระชับ และมีการจัดแผนการเรียนที่เหมาะสมตามสมรรถนะของนิสิต รวมถึงการพิจารณาทบทวนวิชาเอกคู่ที่มีธรรมชาติรายวิชาที่สอดคล้องกันและสามารถเสริมประสบการณ์ในการเรียนรู้ของนิสิต หรือการทบทวนรายวิชาเอกที่มีความเข้มข้นและลงลึกเนื้อหามากยิ่งขึ้น

2) ควรสื่อสารและสร้างความเข้าใจภาพรวมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง รายละเอียดของหลักสูตร และคำอธิบายรายวิชา ทั้งรายวิชาศึกษาทั่วไป รายวิชาชีพครู และรายวิชาเอก รวมทั้งผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้งในระดับหลักสูตร (PLO) และระดับรายวิชา (CLO) ที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปี (YLO) ที่มุ่งเน้น

สมรรถนะของนิสิตที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในแต่ละปีได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

3) ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการลำดับความต่อเนื่องของชุดวิชาและรายวิชาในชุดวิชา ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาทางการศึกษาพิเศษและการแนะแนว เนื่องจากผู้เรียนในปัจจุบันมีแนวโน้มที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างกันมากขึ้น รวมถึงธรรมชาติของกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา นอกระบบโรงเรียน เป็นต้น

4) ควรสื่อสารหลักสูตรเกี่ยวกับคุณลักษณะ จุดเน้น และรายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตยศาสตร์ รวมถึงวิธีการและกระบวนการสอบคัดเลือก มีการให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับวิชาเอกที่เพียงพอต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนิสิต และการเปิดโอกาสให้มีการเลือกรายวิชาเอกทั้ง 2 เอกตั้งแต่การสอบเข้าในระบบ Admission (กรณีวิชาเอกคู่)

5) ควรจัดอาจารย์ผู้สอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ นิสิตได้เรียนรู้กับคณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง มีกระบวนการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนในรูปแบบ Upskill Reskill และ New skill ทั้งด้านศาสตร์การสอน เนื้อหาวิชาเอก การถ่ายทอดเนื้อหา การวัดและประเมินผล การให้ข้อมูลย้อนกลับ การใช้เทคโนโลยีในการสอน และจิตวิทยาการให้คำปรึกษาและแนะแนว นิสิตยุคใหม่ที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันในเชิงคุณลักษณะ

6) ควรส่งเสริมการออกแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่มีความยืดหยุ่นในบริบทและเงื่อนไขสถานการณ์ที่หลากหลายทั้งในและนอกชั้นเรียน ในสถานที่ตั้ง รูปแบบออนไลน์ หรือรูปแบบผสมผสาน ที่ท้าทายความสามารถของนิสิตการมุ่งเน้นให้เรียนรู้จากประสบการณ์ การฝึกปฏิบัติและประยุกต์ใช้องค์ความรู้แบบบูรณาการ โดยอาจนำผลการวิจัยและการบริการชุมชนมาบูรณาการร่วมกับการจัดการเรียนการสอน

7) ควรใช้การประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย มุ่งเน้นการประเมินตามสภาพจริงที่แสดงออกถึงสมรรถนะของนิสิตอย่างชัดเจน มีการประเมินระหว่างเรียนเป็นระยะและมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยมีการใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนที่สามารถตรวจสอบผลลัพธ์การเรียนรู้ได้ และมีการสื่อสารการวัดประเมินกับนิสิตเป็นระยะ มีการพิจารณาพัฒนาการเรียนรู้ของนิสิตเป็นรายบุคคล รวมถึงมีความยืดหยุ่นในการวัดประเมินอย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา

8) ควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามความต้องการและความพร้อมของนิสิต เช่น การจัดฝึกอบรวม การทัศนศึกษา การศึกษาดูงาน เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ของนิสิตเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะ Soft skills ที่เป็นคุณลักษณะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต รวมถึงมีการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ สื่อ และอุปกรณ์ที่จำเป็น รวมถึงสถานที่ฝึกปฏิบัติที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิต

9) ควรจัดโครงการเสริมศักยภาพนิสิตที่เกี่ยวข้องกับการสอบใบประกอบวิชาชีพครู มีกระบวนการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการสอบใบประกอบวิชาชีพครู

10) ควรประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารกิจกรรมของหลักสูตรสู่สาธารณะผ่านสื่อในช่องทางที่หลากหลาย เช่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในหลากหลายรูปแบบ เพื่อสื่อสารกับอาจารย์ นิสิต หน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร และมีการเผยแพร่ข้อมูลเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

11) ควรจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น รายวิชา อาจารย์ผู้สอน นิสิต ฯลฯ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการหลักสูตรและการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร และเพื่อลดการขอข้อมูลที่ซ้ำซ้อน

12) ควรพิจารณาสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอดคล้องกับธรรมชาติและเงื่อนไขการฝึกประสบการณ์ตามวิชาเอกของนิสิตและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของคุรุสภา รวมถึงการกำหนดอาจารย์นิเทศก์ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมทั้งความรู้และความสามารถตามวิชาเอก และมีการสื่อสารจุดมุ่งหมายและรายละเอียดในการฝึกประสบการณ์กับสถานศึกษาอย่างชัดเจนเพื่อการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

---

* งานวิจัย เรื่อง “แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (4 ปี) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ: ประสิทธิภาพจากการดำเนินการใช้หลักสูตรและข้อค้นพบเชิงปฏิบัติการ” ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณรายได้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี 2565 โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตุลย์เมธากการ รองศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นผู้ดำเนินการวิจัย

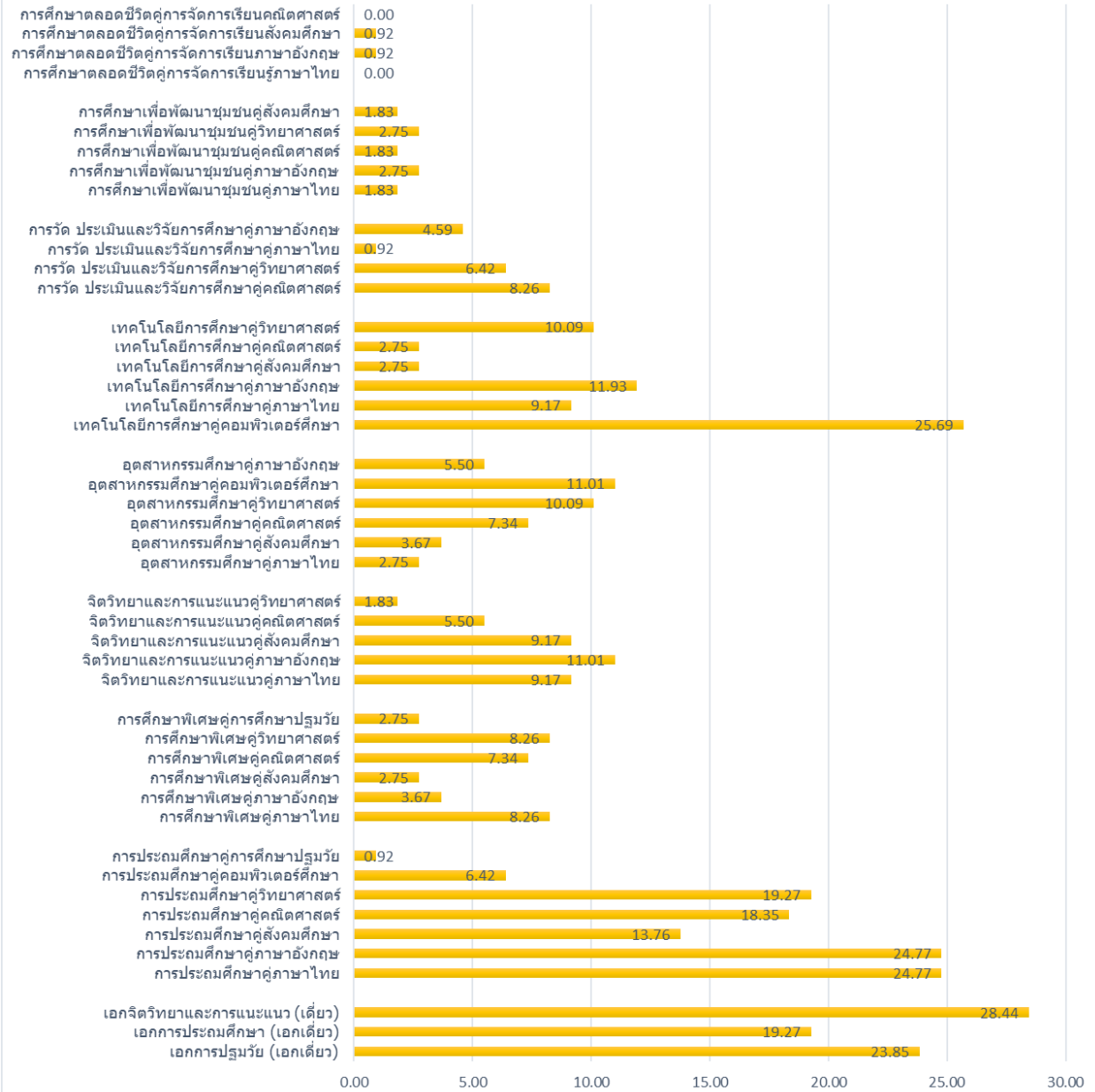
การสำรวจความต้องการนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของโรงเรียนเครือข่ายการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประจำปีการศึกษา 2566

ปีการศึกษา 2566 คณะศึกษาศาสตร์ โดยศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้ทำการสำรวจความต้องการนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในโรงเรียนเครือข่ายการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวนทั้งสิ้น 324 โรงเรียน โดยได้รับการตอบรับจากโรงเรียนที่มีความต้องการนิสิตทั้งเอกเดี่ยวและนิสิตเอกคู่จากคณะศึกษาศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น 109 โรงเรียน (ร้อยละ 33.64)

ผลการสำรวจ

1. วิชาเอกที่มีความต้องการมากที่สุด 5 ลำดับแรก ได้แก่ (1) วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว (เอกเดี่ยว) ร้อยละ 28.44 (2) วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาคอมพิวเตอร์ศึกษา (เอกคู่) ร้อยละ 25.69 (3) วิชาเอกการประถมศึกษาภาษาไทย (เอกคู่) ร้อยละ 24.77 และวิชาเอกการประถมศึกษาภาษาอังกฤษ (เอกคู่) ร้อยละ 24.77 (4) วิชาเอกการปฐมวัย (เอกเดี่ยว) ร้อยละ 23.85 (5) วิชาเอกเอกการประถมศึกษา (เอกเดี่ยว) ร้อยละ 19.27 และวิชาเอกการประถมศึกษาศึกษาศาสตร์ (เอกคู่) ร้อยละ 19.27
2. วิชาเอกที่มีความต้องการน้อยที่สุด ได้แก่ (1) วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิตคู่การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย (เอกคู่) และ วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิตคู่การจัดการเรียนคณิตศาสตร์ (เอกคู่) ไม่มีความต้องการจากโรงเรียนเครือข่าย (2) วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิตคู่การจัดการเรียนภาษาอังกฤษ (เอกคู่) วิชาเอกการศึกษาตลอดชีวิตคู่การจัดการเรียนสังคมศึกษา (เอกคู่) วิชาเอกการวัด ประเมินและวิจัยการศึกษาคู่ภาษาไทย (เอกคู่) และ วิชาเอกการประถมศึกษาคู่การศึกษาปฐมวัย (เอกคู่) คิดเป็นร้อยละ 0.92

ร้อยละ

ภาพแสดงร้อยละของความต้องการนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของโรงเรียนเครือข่ายการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

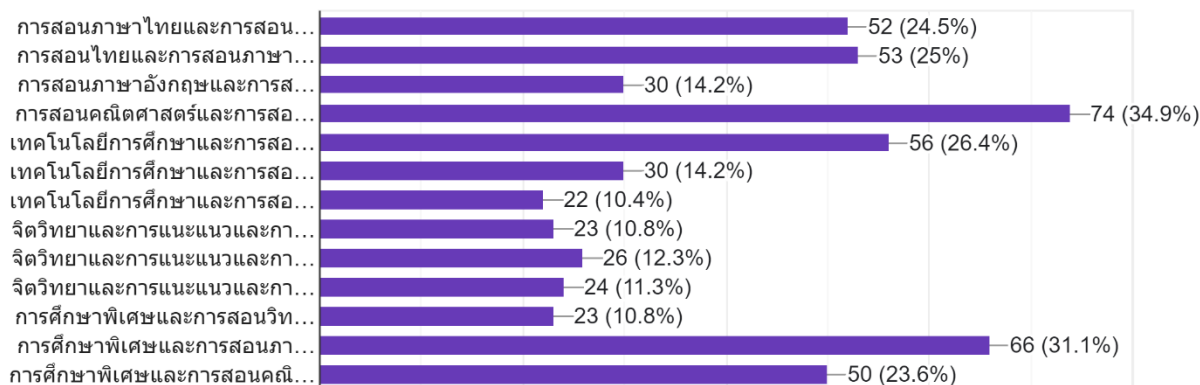
นอกจากนั้นศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้ทำการสำรวจความต้องการนิสิตวิชาเอกคู่เพิ่มเติมจากโรงเรียนเครือข่ายการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 212 คน

ผลการสำรวจพบว่า วิชาเอกที่มีความต้องการมากที่สุด 5 ลำดับแรก ได้แก่

- (1) วิชาเอกการสอนคณิตศาสตร์และการสอนวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 34.9
- (2) วิชาเอกการศึกษาพิเศษและการสอนภาษาไทย ร้อยละ 31.1
- (3) วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษาและการสอนวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 26.4
- (4) วิชาเอกการสอนภาษาไทยและการสอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 25
- (5) วิชาเอกการสอนภาษาไทยและการสอนสังคมศึกษา ร้อยละ 24.5

ท่านต้องการครูที่สอนใดในวิชาเอกคู่ใด ต่อไปนี้ (เลือกได้มากกว่า1ข้อ)

212 responses

และได้ทำการสำรวจความสนใจของนักเรียนในการเลือกเรียนวิชาเอกคู่ ของคณะศึกษาศาสตร์ มศว มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 97 คน

ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนมีความสนใจวิชาเอกคู่มากที่สุด ได้แก่

- (1) วิชาเอกการสอนอังกฤษและการสอนสังคมศึกษา ร้อยละ 51.5
- (2) วิชาเอกการสอนภาษาไทยและการสอนสังคมศึกษา ร้อยละ 27.8
- (3) วิชาเอกจิตวิทยาและการแนะแนว-การสอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 16.5
- (4) วิชาเอกการสอนคณิตศาสตร์และการสอนวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 15.5

ท่านมีความสนใจศึกษาต่อในวิชาเอกคู่ใด ของคณะศึกษาศาสตร์ มศว ในอนาคต(เลือกได้มากกว่า1ข้อ)

97 responses

